

overgangsbestemmelser vil nettoberegningen først få virkning på byggeri, hvortil der gives tilsagn om statsstøtte efter lovens ikrafttræden, d. v. s. byggeri, der tidligst ibrugtages i 1968-69. Den foreslåede § 99, stk. 3, sikrer, at størstedelen af det byggeri, som færdiggøres efter lovens ikrafttræden, kan opnå nettoberegning, hvorimod bruttoberegningen principielt bibeholdes i det allerede ibrugtagne byggeri, hvor beboerne jo har indrettet sig herpå.

Af administrative grunde og af hensyn til prioriteringen kan nettoberegningen ikke gennemføres for den enkelte lejlighed for sig, men må ske samlet for hvert byggeri. Det er hensigten at administrere ordningen således, at ibrugtagelsen af nogle få lejligheder i et større byggeri ikke skal være til hinder for, at nettoberegningen kan anvendes i forbindelse med byggeriet.

I de tilfælde, hvor nettoberegning tillades, og hvor beboerindskud allerede er betalt, må forskellen mellem brutto- og nettoberegnet indskud refunderes boligtagerne. Dette vil dog kun blive aktuelt i relativt få tilfælde, og i en del af disse bliver virkningen alene, at et ydet kommunalt lån til betaling af beboerindskud kan nedsættes.

Af praktiske grunde forstås ved ibrugtagelsen af lejlighederne disses overtagelsesdato, d. v. s. den dato, fra hvilken der første gang svares leje.

§ 99, stk. 3, omfatter almennyttigt byggeri med statslig eller kommunal garanti samt de ganske enkelte boligbyggerier af social karakter, som omhandles i lovforslagets § 50, stk. 1.

Til nr. 28.

Rentesikring efter § 65 d i lov om boligbyggeri, jfr. loven af 11. maj 1966, skal ifølge lovbestemmelsen være bevilget senest den 1. april 1967. Da det har vist sig, at der for nogle byggeriers vedkommende først er indsendt ansøgning om rentesikring efter den 1. april 1967, foreslås det af hensyn til de pågældende lejere at forlænge den nævnte tidsfrist, således at rentesikringen kan bevilges indtil den 1. oktober 1967.

Til nr. 29.

I forbindelse med revisionen af lov om boligbyggeri har De samvirkende Sogneråds-

foreninger og Bymæssige Kommuner henstillet, at det optages til overvejelse at ophæve kommunegarantien for statslån efter den tidligere byggestøttelovgivning til private parcel- og rækkehuse. Til støtte herfor er henvist til, at den betydelige stigning i ejendomsværdierne i de senere år har medført, at der praktisk talt ikke er risiko for tab på disse ældre statslån. Det må erkendes, at de omhandlede kommunegarantier som følge af udviklingen ikke længere har væsentlig betydning. Under hensyn hertil, og da en generel ophævelse af garantierne vil medføre væsentlige administrative lettelser, foreslås kommunegarantierne for statslån til det ikke-almennyttige parcel- og rækkehusbyggeri derfor ophævet, når lånene er bevilget i henhold til byggestøttelovgivningen forud for lov om boligbyggeri af 27. december 1958. Samtidig foretages den heraf følgende ændring i forslaget § 71, jfr. nr. 21.

Til nr. 30.

I l. 58 indførtes (som § 120) bestemmelser i forbindelse med ejerskifte af parcel- og rækkehuse, dels om særlige vilkår, dels om ydelse af driftstilskud. Hermed ønskede man at kunne afstemme statsstøttens omfang efter den nye ejers økonomiske forhold. I forslaget af februar 1967 til lov om boligbyggeri er den nævnte bestemmelse i l. 58 om ydelse af driftstilskud udgået som en konsekvens af den øvrige parcelhusstøttes bortfald, medens de øvrige bestemmelser er bibeholdt som § 101.

Det foreslås nu at ændre § 101, stk. 1, således, at bestemmelsen kan finde anvendelse også på udlejningsbyggeri med statsstøtte foruden som hidtil på parcel- og rækkehuse. Hermed udelukkes den modsætningslutning, at der ikke kan stilles særlige ejerskiftevilkår i forbindelse med andet byggeri end parcel- og rækkehuse, og der åbnes mulighed for i forbindelse med salg af udlejningsejendomme med statsstøtte at stille særlige vilkår, således at sælgere af sådanne ejendomme ikke kan medtage den økonomiske fordel af statsstøtten.

Til nr. 31.

Ved § 32 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene er der tillagt bolig-